

ara
mız
da

Sayın üyemiz,

Bir zamanlar çıkarları birbirleriyle zıtlaşanların, sermayenin desteğiyle kurdukları "milliyetçi cephe" her geçen gün yeni senaryolar düzenliyor, öğrenciler, öğretmenler, işçiler, teknik elemanlar ve tüm halk kitleleri üzerinde yoğunlaştırılan antidemokratik baskıların nedenini, geri bir düzenin çıkmazında aramak gerekir. MC hükümeti, baskı ve terör uygulamasıyla, sömürü düzeninin gerilemesini geciktirmeye çabılıyor.

Hukukun düzenleyicisi ve uygulayıcısı durumundaki egemen güçler, gerektiğinde kendi koyduğu kuralları çiğnemekten çekinmez. TRT'nin yasa dışı işgali bunun bir örneği.

Kitlelerin hızla politize olmasıyla birlikte, önyargılarından sıyrılan teknik elemanlar da, düzenin ekonomik, politik ve teknik uygulamalarına karşı diğer katmanların yanında mücadeleye atılmaktadır. Teknik elemanların da kıyım uğratılması bu gerçeği doğruluyor.

MC bir yandan yıkıntı üzerine saray kurma düşü görürken, uygulamalarıyla geniş halk kitlelerini karşısına almakta. Belediyelerin baskı altına alınması, gereksiz sıkıyönetim kararları durumu daha da ağırlaştırıyor. Emekçi kesimin giderek güçlenmesi, sarı sendika-t cılığın iflası, tekelci sermayenin buyruğundaki ortaklığı faşist çetelerin eylemlerine arka çıkmaya itiyor. Sermayenin desteğini alan ırkçı-dinci faşist güçler "faili meçhul" cinayetler düzenliyor.

Kıdem tazminatları ve teşvik tedbirleri gibi ayrı sınıfların çıkarlarını ilgilendiren düzenlemelerle, MC, niteliğini açıkça ortaya koyuyor. Sendikali işçiler için kıdem tazminatının otuz güne çıkarılması pek önemli değil, bu süre üstelik fiilen aşılmış durumda, önemli olan, otuz gün lütuf gibi gösterilirken, yeni kesintilere gidilmesi, işverenlere sunulacak yeni fonların oluşturulması. Barlar, grevlerin kırılmasında da kullanılabilir. Hükümet sermayecileri doğrudan destekleme çabalarını da yoğunlaştırıyor. En çarpıcı olanlar arasında, ihracatçılara vergi indirimi vb. dışında nakit prim ödenmesi, yani hazinenin peşkeş çekilmesi; özel kesime Avrupa'dakinden daha büyük bir faiz oranıyla döviz transfer olanaklarının sağlanması, projeye göre teşvik yerine, "ahlaki beyana göre" teşvik sisteminin getirilmesi gibi "tedbirler" yer alıyor. Bu sonucunu, işverenin her proje için yararlanma oranını kendisinin saptamasına olanak tanımakta.

Bakanlığın atadığı bir kongre başkanının gölgesinde toplanan SSK Genel Kurulu, kısmi ve genel işsizlik sigortasına, işçilerin dul ve yetimlerine bağlanan yardım sorununa, tazminatların ücrete göre oranına, SSK'nın finansman kaynaklarının işverenlerce kurutulmasının önlenmesine, ilaç sanayii kurulmasına ilişkin hiçbir karar dimadı. Yetmiyormuş gibi, emekli aylıkları yükseltilirken, kesilen prim yüzdesi de artırıldı. SSK, işçilere değil, işverenlere "sosyal sigorta sağlayacak biçimde" işletiliyor.

Ülkede rekor yüksek olduğu halde, ABD'nin dayatması ve ambargo tehdidi altında, sus payı olarak 140 milyon dolarlık buğday ithali ödünü verildi, bir yandan da "sadakat cezalandırıcılarına" acıklı yakarışlarda bulunuldu. Dış ticaret açığı büyürken, Enerji Ajansının "Mali Destek Fonu" anlaşması imzalanarak dış borçlanma artırıldı. Kamu işletmelerini güçlendirici Sovyet kredisi kamuoyundan saklanmaya çalışılırken, Dünya Bankasının ülkenin içişlerine karışmasına, elektriğe zam yapılmadıkça Elbistan kredisini keseceği şantajına "iyi dostluk ilişkileri" adına katlanıldı.

Örnekleri çoğaltmak mümkün. MC sömürüyü ayakta tutmaya çalışıyor. Yurdun dört bir yanında halka karşı silahlı saldırılar düzenleniyor, demokratik güçler yıldırılmaya çalışılıyor. Demokrasiden yana güçlerin MC ile mücadelesi gerekli. Başka bir deyişle, kıyımların, sürgünlerin, faşist tırmanmanın geriletilmesi, tüm demokratik güçlerin, isteklerinden ödün vermeksizin bağımsızlık ve demokrasi mücadelesini genişletmesini zorunlu kılıyor. Somut sorunlara dayalı gerçekçi birlikteliğin, emek kesiminde baskı ve terör politikasına karşı verilen mücadeleye güç katacağı inancındayız.

Saygılarınızla.

YÖNETİM KURULU